

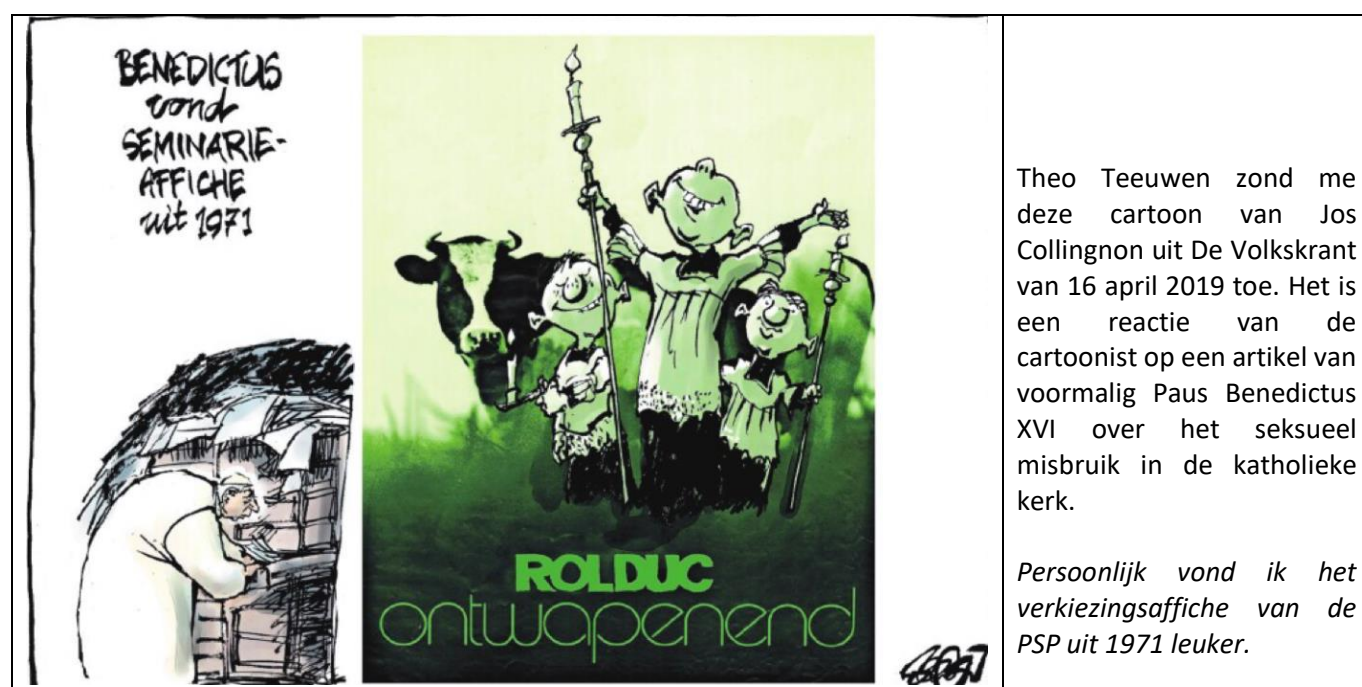
NIEUWSBRIEF ROLDUC - Jaargang 1969 / 2 / 10-08-2019

Veel leesplezier!

Deze tweede nieuwsbrief wordt verzonden naar 42 jaargenoten. Mijn zoektocht naar mailadressen is ten einde. Van de 67 jaargenoten zijn er 12 overleden, 8 zijn onvindbaar, 4 hebben geen interesse en 1 persoon moet nog reageren.

Rolduc is regelmatig in het nieuws. Hebben jullie interessante informatie, stuur me deze dan toe. Naast enkele actuele berichten treffen jullie in deze en alle komende nieuwsbrieven verhalen van jaargenoten aan. Het zijn eigen verhalen; iedereen bepaalt zelf wat hij met ons wil delen. Frits Roumen, Piet van Rens, Jack Schuffelers, Pieter Stassen en Hub Franssen bijten de spits af. Dank en hulde!

Swalmen, 10 augustus 2019 / Jo Kunnen / kunnen.j@kpnplanet.nl

Theo Teeuwen zond me deze cartoon van Jos Collingnon uit De Volkskrant van 16 april 2019 toe. Het is een reactie van de cartoonist op een artikel van voormalig Paus Benedictus XVI over het seksueel misbruik in de katholieke kerk.

Persoonlijk vond ik het verkiezingsaffiche van de PSP uit 1971 leuker.

Voor hen, die dit nog niet wisten.....

Vanaf de twaalfde eeuw werd er op Rolduc al onderwijs gegeven. Met ingang van 1 augustus 2009 is daar een einde aan gekomen. Het Gymnasium Rolduc is sedertdien historie.

Door een fusie van het College Rolduc met het Eijkhagen College ontstond het Charlemange College Eijkhagen (vernoemd naar Karel de Grote). De onderwijslocatie op Rolduc is vervolgens komen te vervallen. Jammer!

Kijk eens op de website www.rolduc.org

Naar eigen zeggen heeft Math Dicker (op Rolduc van 1962-1965) een haat-liefdeverhouding met Rolduc. Al jaren verzamelt Math allerlei informatie over Rolduc. Ook over onze periode heeft hij allerlei interessante documenten (o.a. alle jaarboeken en heel veel foto's) op deze site gezet.

Onze Nieuwsbrieven zijn vanaf nu ook op deze site te lezen. Zie de rubriek Brief.

Actueel nieuws: Crisis in de top van het Openbaar Ministerie!

In de top van het Openbaar Ministerie heerst een crisis vanwege een verboden liefdesrelatie tussen twee kopstukken van het Openbaar Ministerie: Marc van Nimwegen en Marianne Bloos. Het Journaal opende er onlangs mee. Beiden hangt ontslag boven het hoofd. Wat heeft Rolduc hier mee te maken?

Volgens een recent rapport van de Onderzoekscommissie Fokkens hebben zij beiden gelogen over het tijdstip van hun relatie. Deze ontstond niet in 2014, maar was er al in 2011, toen op Rolduc een werkconferentie plaatsvond. Van Nimwegen en een collega waren samen op één kamer ingedeeld. Tegen de regels in werd er in het geheim van kamers gewisseld, zodat Marc van Nimwegen met Marianne Roos de lakens kon delen. Daarna maakte zij ook nog eens promotie. Volgens de onderzoekscommissie zijn diverse integriteitsregels met voeten getreden. Meer details over deze affaire zijn te lezen in het rapport van de Commissie Fokkens. Wordt ongetwijfeld vervolgd!

Het levensverhaal van Frits Roumen

(op Rolduc van 1961 tot 1969)

Op verzoek van Jo ("Het gehele verhaal inclusief foto's mag maximaal 1 A-4-tje beslaan" ... zou moeten kunnen, Kunnen!), mag ik als eerste na de nieuwsbrief over onze overleden jaargenoten mijn verhaal aan jullie vertellen.

En terecht, want na 2 huwelijken, 15 hartinfarcten, 7 of 8 dottersessies, 1 open-hart-operatie, 2 herseninfarcten en 1 hartstilstand (en één week in coma) is het een wonder, dat ik nog per scootmobiel het boven-aardse mag bevolken.

Wees gerust: verder gaat het goed met me!

Hun zeggen en ik besef me....

Na een jaartje geografie ben ik Nederlands gaan studeren. Als tweede-grader onmiddellijk aan de slag in een volledige baan, met eerste-graadsstudie in de avonduren en op zaterdag. Mijn 'vaste' baan als neerlandicus vond ik op het Cobbenhagencollege in Tilburg. Naast vakdocent ook klassenleraar, vakbondsvertegenwoordiger, coördinator, mentor, voorzitter personeelsraad en MR geweest, voor mijn werkplezier, niet om carrière te maken. Die kwam er toch: al snel conector, naderhand plaatsvervangend rector. Tsjja, lesgeven deed ik in een tijd dat "hun zeggen" en "ik besef me" nog niet ingeburgerd waren. Les geven aan pubers, op zoek naar hun grenzen, die verder weg lagen dan de onze in de Rolducse jaren zestig, vond ik prachtig en uitdagend.

Remunjs

Naast school en gezin actief deelgenomen aan het dorpsleven van Udenhout. Een zaalvoetbalcompetitie opgezet, lid van een heerenkookclub (ja, ja, drie x e) en leadzanger van de volksmuziekgroep 'Teuntjes Deuntjes', die vooral in bejaarden- en verpleeghuizen optrad. Na terugkeer in Limburg heb ik de mooiste Brabantse liedjes geheel vrij hertaald in het *Remunjs*. Oudere en demeterende mensen van Venray tot Maastricht, van Weert tot Roermond heb ik met liedjes en verhalen over vroeger een middag met herinneringen aan 'waat ooit woor' kunnen bezorgen. In 2006 heb ik '*N Hempelke Sjlók*', een bundel 'vertèselkes' over mijn geboortewijk in de jaren 50 uitgegeven voor dezelfde oudere doelgroep.

Sinds 2011 woon ik in een drempelloos appartement in het centrum van Roermond; jongste bewoner onder voornamelijk 80-plussers en dan word je al snel tot voorzitter van de bewonerscommissie gebombardeerd. Met plezier overigens, de jongste schouders moeten de zwaarste lasten dragen. Na mijn terugkeer in Roermond heb ik mijn vaderstad pas echt leren kennen: hier ben ik op mijn plek, niet in de laatste plaats vanwege het dialect.

BLOMIS (uit: '*N Hempelke Sjlók*)

Es sjwinters sjmorges de wèkker aafleep,
baejde oma de twelf artikele van 't gelouf van boete,
sjting ich mit kaaj veut op kaad zeil
en aosemde rundjes in de blome op de roete.

E bleumke in hoes? Det waas maar zelje!
Op de taofel in 'n vääls te grote vaas
sjtóng d'r op de trouwdaag e bekae.
Wiejer ging blome ruke ós langs de naas.

Maar dit Fritske had daoveur get bedach,
neumde e blóndj maedje – det waar neet gek -
'mien alderleefste, aldersjoonste bleumke'
enne ... det maedje waar van blomis Van Eck.

Zo sjnoof ich aldaag aan hiacinte en dahlia's,
aan irisse, lelies, gladiole en al waat greujt.
Drie maonje lank höb ich zo kinne ruke
aan de leefde, die nog veur de herfs waar oetgebleujd.

*Fritske, 2 jaar aad, in de betegelde haaf
achter de sjelechterie*

Van de RTT naar Philips en ASML ..... Het verhaal van Piet van Rens

(RTT was de technische hobbyclub op Rolduc!)

Na het eindexamen gymnasium β ben ik naar de Technische Hogeschool in Eindhoven gegaan om werktuigbouwkunde te gaan studeren. Eindhoven was dichtbij en gemakkelijk vanuit Hegelsom met de trein te bereiken.

Waarom werktuigbouwkunde?

Het vak werktuigbouwkunde heb ik gekozen, omdat - na een carrière bij de RTT op Rolduc - het wel iets in de techniek moest zijn. Elektronen kun je niet zien, natuurkunde is abstract, chemie stinkt en bouwkunde is statisch, dus alleen werktuigbouwkunde bleef over. Vanaf het eerste college door een zeer inspirerend hoogleraar Wim van der Hoek, was ik tevreden over mijn keuze. Later, heel veel jaren later, ben ik bij hem afgestudeerd.

Mijn afstudeerwerk heb ik gedaan bij het Laboratorium voor Ruimte Onderzoek (nu heet het SRON). Tijdens mijn afstuderen ben ik hier vier jaar in dienst geweest. Om mij te dwingen uiteindelijk mijn diploma te halen heeft Wim van der Hoek me naar Philips in Eindhoven gehaald. Mijn hoofdtaak het eerste jaar was het schrijven van mijn afstudeerscriptie. Verder begeleidde ik mijn hoogleraar in het bedrijf, als hij adviezen uitbracht. Hij deed dat meestal zo snel, dat geen klant hem kon volgen. De volgende dag mocht ik dan terug naar deze klant om zijn advies nog eens uit te leggen en zijn berekeningen, die hij bijna onleesbaar op een papiertje had achter gelaten, nog eens over te doen. Het was een zeer leerzame tijd, waarin ik het vak van Constructie Principes leerde.

Constructie Principes

Bij Philips heb ik dat vak 25 jaar bedreven en uitgedragen. Ik heb aan heel veel verschillende Philips-producten gewerkt. Zo ben ik tien jaar uitsluitend bezig geweest met het ontwikkelen van beeldbuizen. Na mijn Philipstijd heb ik nog 3 jaar voor Vision Dynamics gewerkt en daarna ben ik vanaf 2008 als ZZP-er verder gegaan. Veel werk deed ik voor ASML en aanverwante bedrijven. Parallel hieraan heb ik her en der altijd het vak 'Constructie Principes' gedoceerd. De laatste jaren was ik ook als co-trainer voor ASML actief. Dit voerde me jaarlijks langs een aantal vestigingen van ASML in de VS en uiteraard in Veldhoven. Tussendoor blijf ik overigens nog steeds voor klanten mechanica ontwikkelen.

Piet van Rens (op Rolduc van 1962 tot 1970)

Sinds Rolduc ben ik blijven dammen

Sinds ik 62,5 jaar oud ben, geniet ik van mijn pensioen en doe ik uitsluitend nog klussen waar ik blij van word. Ik woon ruim 30 jaar in Asten, waar mijn vrouw Marijke haar roots heeft. Onze drie kinderen zijn het huis uit en bij tijd en wijle logeren hun vijf kinderen weer bij ons. Mede daardoor blijft er steeds minder tijd over om te werken. Tenslotte is de vrijdagavond mijn vaste damavond bij EAD Damclub Asten. Sjaak van Kempen en Pierre Urlings hebben me deze hobby bijgebracht. Sinds een paar jaar is daar op maandagavond bridge bij gekomen. Zo kom ik met gemak mijn tijd door.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε ..... Het verhaal van Jack Schuffelers

(op Rolduc van 1961 tot 1969)

Mijn nummer op Rolduc was 314! Jack Schuffelers; geboren op 5 oktober 1948 als een echte Sjeng. Vele jaren misdienaar; een oom, die heeroom was en mystiek in de eredienssten. Dat leidde mij naar Rolduc. Helemaal niet wetende wat me er te wachten stond. Meneer Soethout van VK 2 is later mijn grote voorbeeld geworden.

Phil Bloom en ijssalon Capri

Acht jaren heb ik op Rolduc verbleven. Als ik aan Rolduc denk, schieten me de volgende woorden te binnen: koud, vieze wc's, oorvijg van Gijsen, katjes van Tagage, Silvia, Zeus, Phil Bloom, choc-wedstrijden, honger, heimwee, mannen, vreselijke zondagmiddagen, diner op Witte Donderdag, biechten, afgeschafte goûter, filmdagen, mondeling algebra, toneel, privacy?, ijssalon Capri, danscursus, smerige chocomel, voortrekken... Ik doubleerde bij de Pief en vervolgde mijn alfa richting succesvol.

Nijmegen werd een deceptie

Halverwege de opleiding merkte ik, dat niet God mij riep, maar het andere geslacht! Dat leidde ertoe, dat ik na het behalen van mijn diploma richting Nijmegen trok. Opvoedkunde leek me wel wat. Wat een deceptie! Ik kwam alleen op een kamer, ik moest helemaal alleen voor mezelf zorgen, colleges, bezettingen, discussies, met de fiets door weer en wind. Ik was eenzaam en alleen.

Op een woensdagmiddag heb ik mijn persoonlijke spullen gepakt en ben ik naar huis gegaan. Ik hield het niet meer vol.

Na bijna tien jaar mocht ik weer thuis wonen. Ook dat was weer aanpassen! Maar ik was bij mijn ouders, drie broers en zus welkom. En toen? Het opvoedkundige trok me toch. Ik ging naar de Pabo. Het was een heerlijke voorbereidingstijd van drie jaar op een benoeming op de jongensschool in Schimmert. Een echte dorpschool.

Veertig jaar met plezier voor de klas

Ik heb daar bijna veertig jaar gewerkt. Met superveel plezier. Van alles meegemaakt: samengaan van jongensschool en meisjesschool in een nieuw gebouw en een renovatie van dat gebouw, van leraar in MT, vertrouwenspersoon enzovoort.

Maar ook onderwijskundig veranderde er veel. Steeds nieuwe inzichten! Je werd er horendol van. En wat bleek vaak? Men kwam weer terug op het oude! Ook de kinderen veranderden in de loop van de tijd. De maatschappij was daar de oorzaak van! De meester van het begin met aanzien, werd later de coach die maar moest incasseren. Vooral van de ouders. Soms was het zwaar, maar dan kwam er weer snel een vakantie!

Inmiddels had ik Tiny getroffen. Pierre Kerkhofs heeft ons getrouwd. Dat heeft hij goed gedaan, want we zijn al meer de 42 jaar bij elkaar. We kregen twee dochters en inmiddels twee kleindochters. Een kleine boy is nog aan het groeien.

Ik heb heel veel vrijwilligerswerk gedaan. Vooral in de parochie: 12 jaar secretaris kerkbestuur, kerkkoor, allerlei soorten vieringen verzorgd, woord- en communiediensten gehouden. Verder ben ik secretaris van het Comité Dodenherdenking in de stad Maastricht. Ik ben nu met pensioen. Ik werk bij mensen met een niet aangeboren hersenletsel. Met mensen met afasie lees ik en bespreek de krant. Het bloed kruipt..... Tiny en ik hebben verder de zorg voor onze (schoon)moeder van 97. Zij woont nog alleen. We letten op de kleinkinderen, doen aan sport en wandelen graag. Ik klaag niet: ik heb het goed.

Rolduc blijft me nog steeds achtervolgen.

Ik droom er nog vaak van, geen prettige dromen. Ik hoop dat de contacten via deze nieuwsbrieven veel goed maken.

Zien we mekaar nog eens?

Voor jullie allemaal: alle goeds!

Plots zaten er ook meisjes in de klas ..... het verhaal van Pieter Stassen

Na de zomer van 1967 maakte ik de overstap van Rolduc terug naar huis. In Geleen ging ik vervolgens naar de HBS. Niet alleen zaten er plots ook meisjes in de klas, maar bovendien was er ook een andere studiemethode. Ik werd geconfronteerd met handelsrekenen, boekhouden en economie; vakken, waar ik op het gymnasium nog nooit iets van gezien had. Ook het vertalen van Nederlands naar de vreemde talen was nieuw. Gelukkig heb ik met vertalen uit de vreemde taal naar Nederlands mijn negatieve scores kunnen wegwerken. Dit was dan toch een mooi voordeel van mijn jaren op Rolduc.

Werken in het bankwezen

Na het eindexamen in 1969 ben ik in Sittard aan de HEAO gaan studeren. Na deze opleiding en de militaire dienst is mijn carrière echt begonnen. Ik startte op een accountantskantoor, maar reeds 3 maanden later verhuisde ik naar Amsterdam om te gaan werken bij de Amro Bank als junior beleggingsadviseur. Tijdens mijn interne opleiding heb ik ook zes weken op de oude beursvloer gelopen en het werk van beursbediende gedaan. Tegenwoordig gaat de handel geheel via de computer, maar in de zeventiger jaren kwam handel nog tot stand via hoeklieden, oh oh wat een romantiek.

Niet alleen in Nederland, maar ook in België

Onder het motto 'je bent jong en je wilt wat' ruilde ik mijn bankbaan voor een job bij een particulier bedrijf in Heerlen, waar ik bijna 10 jaar gewerkt heb. Op enig moment werd ik weer geconfronteerd met beleggen en ben ik bij de NMB Bank (later opgegaan in ING) gaan werken als verantwoordelijke van de effectenafdeling bij het kantoor in Maastricht. Na ruim 2 jaar werd ik door Amro Bank benaderd om in Eindhoven te gaan werken. Men startte toen bij Amro Bank een afdeling, die de voorloper is geweest van het huidige Private Banking. Met veel plezier heb ik allerlei beleggings- en fiscaal-gerelateerde functies bij deze club vervuld. Later heb ik de overstap gemaakt naar Van Lanschot Bankiers in België, eerst in Lanaken en daarna in Antwerpen. Hier mocht ik leiding geven aan een club beleggingsspecialisten; de top van de particuliere markt waren onze klant.

Omdat het reizen van uit Echt, waar ik toen woonde, naar Antwerpen een steeds grotere last werd, ben ik intern verhuisd naar ons kantoor in Hasselt. Rond mijn 60-ste verjaardag kreeg ik te horen, dat ik met vervroegd pensioen mocht. Vervolgens loop je dan aan tegen het feit, dat je wel nog een leuke job wilt doen, maar dat je leeftijd een handicap is.

Pieter Stassen

(op Rolduc van 1962 tot 1967)

Lekker eten en een goed glas wijn

Uit mijn eerste huwelijk heb ik 2 zoons en 1 dochter. Sinds ik meer vrije tijd heb, sport ik regelmatig. Mijn passie is (race-)fietsen met als hoogtepunt de beklimming van een paar heel bekende tourcols. Ook speel ik nog een paar keer per week tennis. Ik help natuurlijk mijn partner in huis en ik kan ongelooflijk genieten van lekker eten en een goed glas wijn.

Dit hoop ik nog lang in goede gezondheid vol te kunnen houden.

Salut!

Geschiedenis blijft toch mijn vak ..... Het verhaal van Hub Franssen

Na het gymnasium alpha ben ik geschiedenis gaan studeren in Nijmegen. Ik studeerde er in 1976 af. Een jaar eerder was ik geschiedenis-leraar geworden op het College Sancta Maria (de oude MMS, sinds de Mammoet gevestigd te Kerkrade-West). Hier heb ik nog een paar jaar samen met 'onze' Harry Schrijen les mogen geven. In 1994 werd ik naast docent ook coördinator. Vier jaar later fuseerde mijn school met het College Rolduc, waar het Antonius Doctor College (ADC) toen al in opgegaan was.

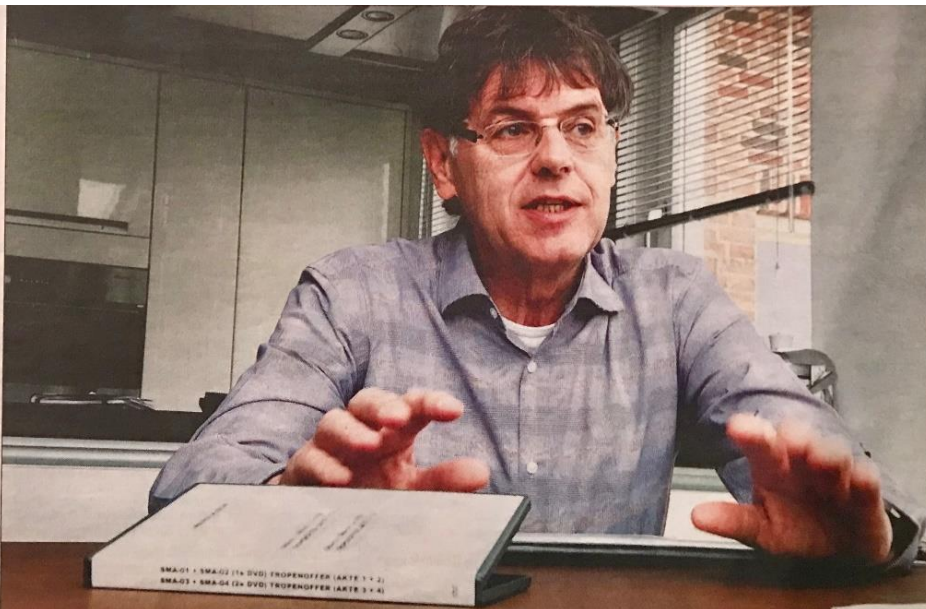
Hartinfarct

De hectiek van deze fusie leverde mij - lid van de personeelsraad - een hartinfarct op. De gevolgen van een operatie hielden me bijna 2 jaar uit roulatie. Ik kwam terug als coördinator en decaan, dat laatste voor alle locaties van het nieuwe College Rolduc (ADC, Rolduc en Sancta Maria) met als standplaats een mooie kamer boven de ingang van Klein-Rolduc op het Voorplein. Genoemde functies heb ik bekleed tot december 2012. Toen ben ik met (vervroegd) pensioen gegaan.

Actief in de Heemkundevereniging

Hoewel ik het erg druk had en heb als lid van de plaatselijke Heemkundevereniging, miste ik de leerlingen en collega's. Ik ben daarom twee dagen per week vrijwilligerswerk gaan doen in een Zorgcentrum op de afdeling somatiek. Daarnaast schrijf ik elk jaar in het jaarboek van genoemde Heemkundevereniging, wat nogal wat archiefonderzoek vergt. Momenteel werk ik al ruim een jaar aan een groot project over het Panhuis in het naburige Mechelen. Ik ben er vrijwel dagelijks mee bezig en dat zal zeker nog een jaar zo doorgaan.

In 1989 ben ik getrouwd met Thea. Ik woon in Wahlwiller, een plaatsje dat je bekend zal zijn van het kerkje van Aad de Haas. Sport in het algemeen en voetbal in het bijzonder heeft nog steeds mijn interesse.

Hub Franssen

(op Rolduc van 1962 tot 1969)

Foto bij interview Hub als lid van de Heemkundevereniging voor *De Limburger*

Tot slot nog een financiële meevaller voor Rolduc!

Op 21 mei 2019 heeft het kabinet besloten om Rolduc 7 miljoen euro aan subsidie toe te kennen. Het geld is bedoeld voor investeringen in toegankelijkheid, duurzaamheid en het aantrekken van zoveel mogelijk bezoekers.

Het voormalig abdijklooster Rolduc is het grootste abdijcomplex in de Benelux en staat op de UNESCO-lijst van de honderd belangrijkste monumenten van Nederland. Het gebouw, dat zijn historische uitstraling heeft behouden, doet nu dienst als een hotel met 160 kamers.